

Ο αγώνας για την υπεράσπιση των δημόσιων χώρων και των γειτονιών μας ενάντια στην τουριστικοποίηση, την «ανάπλαση», την αύξηση των ενοικίων, την εκδίωξη των κατοίκων, τα κρατικά και επιχειρηματικά σχέδια!

2002...2022 ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ είκοσι χρόνια αγώνας για να παραμείνει ανοιχτός και ζωντανός και όχι τσιφλίκι για τη βιομηχανία του τουρισμού, των κρατικών σχεδιασμών και των επιχειρηματικών συμφερόντων.

Στεγαστική κρίση και εκδίωξη των μόνιμων κατοίκων

Η ραγδαία αύξηση των ενοικίων, η «έλληψη» διαμερισμάτων για ενοικίαση, η εξώθηση των ενοικιαστών στην αναζήτηση κατοικίας σε περιοχές μακριά από την τρέχουσα κατοικία τους και οι εξώσεις είναι φαινόμενα που ορίζουν αυτό που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε στεγαστική κρίση.

Η κατοικία αποτελούσε πάντα στοιχείο συναλλαγής και αντικείμενο αγοραπωλησίας. Ήταν όμως ένα περιουσιακό στοιχείο που μεταβιβαζόταν με αργό ρυθμό (από γονιό σε παιδί ή από πωλητή σε αγοραστή) και αντιμετωπιζόταν ως αντικείμενο χρήσης για στέγαση ατόμων και οικογενειών αφού εκπλήρωνε μια βασική κοινωνική ανάγκη. Στις μέρες μας όμως, ένα ακίνητο έχει μετατραπεί σε εμπόρευμα και ακόμα χειρότερα σε αντικείμενο επένδυσης. Έτσι, η ακίνητη ιδιοκτησία μεταβιβάζεται και πωλείται ταχύτατα ανάλογα με τις ανόδους και πτώσεις της αξίας μιας περιοχής, η αξία της ανεβαίνει ή κατεβαίνει ανάλογα με τις συγκυρίες, συσσωρεύεται στα χέρια λίγων, αντιμετωπίζεται ως μεσοπρόθεσμη επένδυση και καταλήγει να αντιμετωπίζεται ακόμα και ως χρηματιστηριακό προϊόν. Η απαρχή της τελευταίας χρηματοπιστωτικής κρίσης, δηλαδή η κατάρρευση της αγοράς των ενυπόθηκων δανείων στις ΗΠΑ, η υπόθεση των τοξικών ομολόγων από επισφαλή στεγαστικά δάνεια που βρέθηκαν να κατέχουν τράπεζες και ιδιώτες επενδυτές αλλά και τα κερδοσκοπικά funds που αγοράζουν σε εξευτελιστικές τιμές «πακέτα κόκκινων δανείων» από τις τράπεζες, είναι χαρακτηριστικά σημάδια της χρηματοπιστωτικοποίησης της κατοικίας.

Στην Ελλάδα γινόμαστε μάρτυρες όλης αυτής της διαδικασίας τα τελευταία χρόνια με χαρακτηριστικό τρόπο. Η κρίση που προηγήθηκε έφερε μείωση της αξίας της ακίνητης περιουσίας. Μέρος του πληθυσμού αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τα σπίτια του για να επιστρέψει στο σπίτι των γονιών του, επέλεξε τη συγκατοίκηση με άλλους/άλλες, διαπραγματεύτηκε επιτυχώς μείωση του ενοικίου, ενώ την ίδια στιγμή επιβλήθηκε ο ΕΝΦΙΑ και αναπροσαρμόστηκαν οι αντικειμενικές αξίες. Όλα αυτά δημιούργησαν ένα νέο πεδίο κερδοφορίας για το κεφάλαιο που δεν έμεινε ανεκμετάλλευτο. Έτσι ενώ αρχικά υιοθετήθηκαν μια σειρά αποφάσεων που προστάτευαν την πρώτη κατοικία (νόμος Κατσέλη) και συγχρόνως προστάτευαν ουσιαστικά τις τράπεζες από την εγγραφή επιπλέον χρέους και την πλήρη απαξίωση των υποθηκευμένων κατοικιών, στη συνέχεια είχε έρθει η ώρα για την επιθετική επενδυτική πολιτική.

Κατά την διάρκεια της κρίσης ενώ μέρος των ιδιοκτητών προσπαθούσε να πουλήσει τα ακίνητα που κατείχε για να ανταπεξέλθει σε υποχρεώσεις ή να ξεφορτωθεί τη φορολογία που ασκούσαν, **πλήθος επενδυτών άρχισε να αγοράζει τα μειωμένης αξίας ακίνητα σε τιμές που πριν από λίγα χρόνια θα θεωρούνταν αδιανότα χαμηλές.** Η προοπτική της τοποθέτησης αυτών των ακινήτων στις πλατφόρμες βραχυχρόνιας μίσθωσης και η αυξημένη κερδοφορία, τα έκαναν ελκυστικά για όποιον προσδοκώ επενδυτική ευκαιρία και υψηλή απόδοση του κεφαλαίου του. Παράλληλα εμφανίστηκε και το πρόγραμμα **Golden Visa**, που έδινε το δικαίωμα διαμονής και ιθαγένειας σε κατοίκους τρίτων χωρών που θα επένδυαν στη χώρα. Το δέλεαρ του χαμηλού ποσού επένδυσης που απαιτούνταν (250.000€), το πλήθος των μειωμένης αξίας ακινήτων στη χώρα και ιδίως στην Αθήνα και φυσικά η προοπτική της ανεμπόδιστης μετακίνησης στις χώρες της Ευρώπης έκαναν το πρόγραμμα μαγνήτη για το ριμνάζον κεφάλαιο που συσσωρευόταν σε διάφορες χώρες. Έτσι, τα επόμενα χρόνια είδαμε **πολλά ακίνητα να αλλάζουν χέρια και να περνούν στον έλεγχο αγνώστων ιδιοκτητών, σε funds διαχείρισης κεφαλαίου και εταιρείες real estate**, οι οποίοι είτε τα έβαλαν στις πλατφόρμες μακροχρόνιας ενοικίασης είτε επεδίωξαν την αναβάθμιση και μεταπώλησή τους είτε απλά τα άφησαν άδεια. **Συνέπεια των προηγούμενων ήταν η εκδίωξη ενοικιαστών οι οποίοι έτυχε να κατοικούν σε περιοχές που θεωρούνται «φιλέτα» για την τουριστική οικονομία, η αύξηση των ενοικίων στα σπίτια που παραμένουν διαθέσιμα σε μακροχρόνια μίσθωση και η μείωση των διαθέσιμων προς ενοικίαση σπιτιών γενικότερα.**

Συγχρόνως όμως η αύξηση της αξίας των ακινήτων έκανε τις τράπεζες να μπαίνουν στο παιχνίδι, χρησιμοποιώντας τα ακίνητα των δανειοληπτών τους. Οι τράπεζες, που όλο το προηγούμενο διάστημα προστατεύθηκαν από την κατάρρευση (μέσω και της φαινομενικής προστασίας της πρώτης κατοικίας), βρήκαν πλέον την ευκαιρία να απαλλοτριούν από τα λεγόμενα «κόκκινα δάνεια» **τιτλοποιώντας τα και πουλώντας τα σε funds, να διεκδικήσουν και να πάρουν την κυριότητα των ενυπόθηκων κατοικιών και να εκδιώξουν τους κατοίκους τους.** Όπως έγινε και το 2020 στα Άνω Πετράλωνα με τον αγώνα ενάντια στον πλειστηριασμό και την κατάσχεση σπιτιού γειτόνων μας από την Εθνική Τράπεζα. Η τρέχουσα συγκυρία με την αναθέρμανση της αγοράς ακινήτων είχε αλλάξει πλέον άρδην την κατάσταση.

Παρατηρούμε λοιπόν ότι η διαρκής κίνηση του κεφαλαίου για την αναζήτηση υπεραξίας έχει μετατρέψει την κατοικία σε ένα κατεξοχήν εμπορικό αντικείμενο. Το γεγονός ότι η αξία της γης, η τιμή αγοράς σπιτιού και οι τιμές των ενοικίων διαμορφώνονται από την αγορά, ως ένα ακόμα χρηματιστηριακό είδος που τίθεται σε άμεση ή έμμεση διαπραγμάτευση, οδηγεί σε διαδικασίες που, τουλάχιστον για τα δεδομένα της καπιταλιστικής συνθήκης που βιώνουμε μέχρι πρόσφατα στην Ελλάδα, μπορούν να χαρακτηριστούν πρωτοφανή. Σημειώνεται καταρχάς μια διαδικασία συσώρευσης ακινήτων περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με την οποία ιδιώτες, ελληνικών και ξένων εταιρειών, τράπεζες και funds συγκεντρώνουν στα χέρια τους ακίνητα, τα οποία εκμεταλλεύονται με τον πιο επιθετικό και κερδοφόρο τρόπο. **Έτσι μεγάλο μέρος του οικιστικού αποθέματος περνά στα χέρια λίγων που έχουν τη δυνατότητα να ορίζουν τιμές πώλησης και ενοικίασης σύμφωνα με τα συμφέροντά τους.** Επιπλέον, αυτή η συσώρευση γίνεται με μεθόδους υπαρπαγής αφού δανειολήπτες χάνουν με εκβιαστικό τρόπο τις κατοικίες τους και **μακροχρόνιοι ενοικιαστές αναγκάζονται να αποδεχτούν τον εκβιασμό των μεγάλων και συνεχών αυξήσεων των τιμών των ενοικίων.** Παράλληλα, οι τελευταίοι **εξανγκάζονται συχνά σε ένα είδος εκτοπισμού από τις γειτονιές στις οποίες μένουν προς περιοχές όπου τα ενοίκια δεν έχουν αυξηθεί ακόμα.** Πολύ μεγάλο ρόλο σε αυτές τις διαδικασίες παίζουν δυο χαρακτηριστικά: η **τουριστικοποίηση** και η **αγορά των βραχυχρόνιων μισθώσεων.**

Airbnb και κατοικία

Στην μετα-covid εποχή, η στοχευμένη, σταδιακή εμπορευματοποίηση της κατοικίας, όπως περιγράφηκε, σε συνδυασμό με την ανάκαμψη της τουριστικής βιομηχανίας αποδίδει καρπούς σε κράτος και επιχειρηματίες οι οποίοι «προετοιμάζουν» εδώ και χρόνια την μετατροπή της πόλης σε μια «τουριστούπολη». **Η ολική επαναφορά του airbnb με την αλματώδη αύξηση των νέων διαμερισμάτων που διατίθενται για βραχυχρόνια μίσθωση σε ολόκληρη την Αθήνα και κυρίως στις περιοχές του κέντρου (Κουκάκι, Πετράλωνα, Θησείο, Κυψέλη, Παγκράτι, Νέο Κόσμο κλπ) επιφέρουν τεράστια προβλήματα στην καθημερινή ζωή των κατοίκων με πρώτο και βασικό την στεγαστική επισφάλεια και κατ'επέκταση την καταπάτηση του δικαιώματος της στέγασης.**

Αυτές οι ζωντανές γειτονιές στο κέντρο της Αθήνας αποτελούν το βασικό πεδίο στο οποίο **ξεδιπλώνονται οι επιχειρηματικοί σχεδιασμοί και λαμβάνει χώρα μια «ανάπλαση» σύμφωνα με τις ανάγκες της τουριστικής βιομηχανίας.** Ενώ πριν λίγα χρόνια οι περιοχές του κέντρου υποβαθμίζονταν και βούλιαζαν σε μια συνθήκη εγκατάλειψης και κοινωνικής αποσάθρωσης εξαιτίας και της οικονομικής κρίσης με το κλείσιμο των καταστημάτων, την αύξηση της ανεργίας, τα ξενοίκιαστα μαγαζιά και σπίτια και την φτωχοποίηση του περισσότερου κόσμου, έρχεται τα τελευταία χρόνια ο τουρισμός «να σώσει την κατάσταση» και η φρενίτιδα της «επιχειρηματικής εκμετάλλευσης, των αξιοποιήσεων και των επενδύσεων» πιάνει κόκκινο.

Για την τουριστική βιομηχανία ο κάτοικος είναι μη κερδοφόρος και στην ουσία περιττός, και ανεπιθύμητος. Μέσω των ηλειστηριασμών και εξώσεων, των υπερόγκων αυξήσεων και της ταχείας ανάπτυξης της βραχυχρόνιας μίσθωσης κατοικιών μέσω ηλεκτρονικών πλατφορμών, οι μόνιμοι κάτοικοι εκτοπίζονται από τις περιοχές που έμειναν για χρόνια, οι γειτονιές ομογενοποιούνται και αλλοιώνονται και ο κοινωνικός ιστός που έχει υφανθεί μέσω των καθημερινών διαπροσωπικών σχέσεων, της αλληλεγγύης και της αλληλοβοήθειας των κατοίκων καταστρέφεται.

Παράλληλα, οι δημόσιοι χώροι αποστειρώνονται και εμπορευματοποιούνται και οι γειτονιές μετατρέπονται βίαια σε τεράστια ξενοδοχεία. Επενδυτικές εταιρείες αγοράζουν «διαμερίσματα σε οποιαδήποτε κατάσταση» προκειμένου να τα εκμεταλλευτούν μέσω της πλατφόρμας. Ακόμα και η περιβόητη ασφάλεια των κατοίκων πάει περίπατο μπροστά στο κέρδος καθώς με την μετατροπή κάποιων διαμερισμάτων σε ξενώνες πλήθος κόσμου έχει τα κλειδιά μιας πολυκατοικίας και άρα μπορεί ο καθένας να μπαίνει σε αυτήν ό,τι ώρα θέλει. Ταυτόχρονα άνεργοι, μετανάστες, τοξικοεξαρτημένοι και γενικά όποιοι δεν χωράει στην εικόνα του «εξευγενισμού» των «φιλήτων» του κέντρου, αποβάλλεται από αυτό με τον έναν ή τον άλλο τρόπο. **Και φυσικά στο στόχαστρο του «εξευγενισμού» βρίσκονται διαρκώς οι καταλήψεις, οι χώροι και οι δομές του κόσμου του αγώνα.**

Τουριστικοποίηση, «εξευγενισμός» και δημόσιοι χώροι

Οι γειτονιές μας, λοιπόν, μετατρέπονται με γοργούς ρυθμούς σε ένα τεράστιο ξενοδοχείο στο όνομα της τουριστικοποίησης, του κέρδους και του αστικού «εξευγενισμού». **Στη καρδιά της Αθήνας, ο λόφος του Φιλοπάππου, για τους κυβερνώντες, είναι ένα ωραίο φιλέτο για εκμετάλλευση και ξεπούλημα κομματιών του.** Καθώς το Airbnb έχει σαρώσει το Θησείο, το Κουκάκι και τα Πετράλωνα σε βαθμό που δεν μπορείς να βρεις σπίτι να νοικιάσεις και τα ξενοδοχεία πληθαίνουν, ο λόφος προβάλλεται ως δελεαστικό τουριστικό αξιοθέατο. Ο Κεραμεικός και η Πειραιώς έχουν γίνει το «δισκεδαστήριο» του κέντρου με επεκτατικές τάσεις προς Πετράλωνα και Θησείο, ενώ η Αποστόλου Παύλου και η Διονυσίου Αρεοπαγίτου είναι οι πιο πολυσύχναστοι πεζόδρομοι-τραπεζόδρομοι, η τουριστική βιτρίνα της Αθήνας.

Το πρόβλημα της τουριστικοποίησης, λοιπόν, δεν επηρεάζει μόνο την κατοικία, τους δρόμους και τα κτήρια των γειτονιών μας, αλλά και τους ελεύθερους και δημόσιους χώρους, οι οποίοι βρίσκονται διαρκώς στο στόχαστρο του κράτους και των επιχειρηματιών. **Οι δημόσιοι χώροι αντιμετωπίζονται από τα επιχειρηματικά σχέδια ως τουριστικά πάρκα ή ως βεράντες των ξενοδοχείων και των μαγαζιών.** Το ίδιο συμβαίνει με τον Φιλοπάππου, την Κονίστρα, την Κορεάτικη Αγορά, το πάρκο Βουτιέ, αλλά και με τους δημόσιους χώρους σε όλη την πόλη όπως με τον **λόφο Στρέφη, την Ακαδημία Πλάτωνος, το πάρκο Δρακόπουλου, το πάρκο Κύπρου και Πατησίων, την πλατεία Εξαρχείων.**

Φιλοπάππου ανοιχτός, ζωντανός και ελεύθερος

Ο Φιλοπάππου είναι μία ελεύθερη έκταση 700 στρεμμάτων στην καρδιά της Αθήνας. Έχει πολυδιάστατο χαρακτήρα, είναι κηρυγμένος αρχαιολογικός χώρος, αλλά πάνω απ' όλα ήταν πάντα ένας ελεύθερος χώρος με σημαντικό οικοσύστημα, ένας χώρος περιπάτου και αναψυχής. Αυτόν τον ελεύθερο δημόσιο χώρο με αποφασιστικότητα διεκδίκησαν και προστάτευσαν οι κάτοικοι από το 2002, όταν η Ανώνυμη Εταιρεία Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας (ΕΑΧΑ ΑΕ), το Υπουργείο Πολιτισμού αλλά και ο Δήμος της Αθήνας, ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων, ήθελαν να περιφράξουν με κάγκελα, να επιβάλουν εισιτήριο, να ανοίξουν δρόμους και να τον εμπορευματοποιήσουν με υπαίθριες εκθέσεις γλυπτικής, θέατρα τύπου Λυκαβηττού, αναψυκτήρια και μαγαζιά.

Οι κάτοικοι από τον Νοέμβριο του 2002 μέχρι και σήμερα, ανέπτυξαν ένα πολύμορφο και μαζικό κίνημα για την υπεράσπιση του Λόφου, με πολλές νίκες. Μέσα από λαϊκές συνελεύσεις, πορείες, διαμαρτυρίες, ημερίδες, δενδροφυτεύσεις, ρίξιμο κάγκελων και έμπρακτη αμφισβήτηση των καταστροφικών επεμβάσεων κατάφεραν να μείνει προσβάσιμος για όλο το εικοσιτετράωρο χωρίς περιφράξεις και άλλου είδους εμπορική εκμετάλλευση. Σταμάτησαν την καταστροφή των λιθόστρωτων του Λουμπαρδιάρη. Τον προστάτεψαν από εμπρησμούς. Απέτρεψαν να πωληθούν τμήματα του Φιλοπάππου στο Χρηματιστήριο Αθηνών μέσω των Ελληνικών Τουριστικών Ακινήτων (ΕΤΑ ΑΕ) πρώην ΕΟΤ, όπως το θέατρο της Δόρας Στράτου, το αναψυκτήριο του Λουμπαρδιάρη και το εστιατόριο του Διονύσου. Διεκδίκησαν και συνεχίζουν να διεκδικούν την πυροπροστασία του, την φροντίδα και άρδευση των δέντρων και των φυτών, τον σεβασμό στην βιοποικιλότητά του και την ελεύθερη πρόσβαση για όλους και όλες. Απέτρεψαν μέχρι σήμερα την περιφράξη και την αποστείρωσή του καθώς και τα σχέδια για την εκμετάλλευσή του ως άλλη μια πηγή κέρδους για τους καπιταλιστές.

Ως κάτοικοι δεν έχουμε μόνο δικαίωμα στην πρόσβαση στον λόφο, μα και μεγάλη υποχρέωση να τον διαφυλάξουμε και να τον προσασπίσουμε. Οφείλουμε να τον προστατεύουμε, να τον φροντίζουμε και να τον διατηρούμε καθαρό.

Η μακροχρόνια αυτή ιστορία των αγώνων του κινήματος των κατοίκων δείχνει τον δρόμο και στις σημερινές συνθήκες. Ο δρόμος του αγώνα είναι ο μόνος δρόμος για να αποτραπούν τα σχέδια του δήμου Αθηναίων και του υπ. Πολιτισμού.

Από τότε μέχρι και σήμερα, ο Λόφος αποτέλεσε και συνεχίζει να αποτελεί ένα πεδίο όπου από τη μία συγκρούονται τα σχέδια του κράτους και των επιχειρηματιών και από την άλλη οι ανάγκες και οι επιθυμίες της κοινωνίας. Το ίδιο συμβαίνει και με όλους με τους δημόσιους χώρους σε όλη την πόλη. Τα επιχειρηματικά σχέδια, κρατικά και ιδιωτικά, προωθούν σε πρώτο χρόνο την απαξίωση και σε δεύτερο χρόνο τον έλεγχο, την ιδιωτικοποίηση, την τσιμεντοποίηση και την εμπορευματοποίησή τους. Είναι ξεκάθαρο σε όλους/όλες μας ότι οι δημόσιοι χώροι βρίσκονται σε πολιορκία.

Δημόσιοι χώροι βρίσκονται σε πολιορκία

Την τελευταία περίοδο, ο Δήμος Αθηναίων έχει ανοίξει πολλαπλά μέτωπα και επιτίθεται σε όλους τους ελεύθερους χώρους και τα πάρκα με πρόσχημα να δημιουργήσει μια πόλη πιο φιλική και βιώσιμη. Το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι πώς θα εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των επιχειρηματιών και θα μεγιστοποιήσει τα κέρδη του(s) μετατρέποντας την Αθήνα σε μία τουριστούπολη μέσα από αναθέσεις για δήθεν ανάπλαση της πόλης. Στο στόχαστρο έχουν μπει το **πάρκο Δρακόπουλου** και το **πάρκο Κύπρου και Πατησίων** με την εταιρεία UNISON να αναλαμβάνει την “ανάπλαση” τους, η **Ακαδημία Πλάτωνος** στην οποία επιχειρείται να οικοπεδοποιηθούν 30 στρέμματα του πάρκου, να χτιστούν 17 στρέμματα, να κοπούν 500 δέντρα και να αφαιρεθούν δύο γήπεδα καταστρέφοντας με αυτόν τον τρόπο έναν από τους λιγιστούς πνεύμονες πρασίνου της περιοχής, η **πλητεία Εξαρχείων** η οποία έχει μετατραπεί σε εργοτάξιο για την κατασκευή μετρό και φυσικά **ο λόφος του Στρέφης** που παραχωρείται από τον Δ. Αθηναίων στη μεγάλο-κτηματομεσιτική εταιρεία Prodea Investments μέσω του προγράμματος ιδιωτικοποίησης «Υιοθέτησε την Πόλη σου». Ο κρατικός μηχανισμός, προκειμένου να υλοποιήσει τα σχέδια του, επιβάλλει ένα καθεστώς αστυνομοκρατίας σε όλες τις γειτονιές για να κάμψει τις αντιστάσεις των κατοίκων που σε όλα τα παραπάνω μέτωπα, μάχονται και δίνουν μέσα από την καθημερινή παρουσία τους, τις δράσεις, τις συνελεύσεις, τις συγκεντρώσεις, τις πορείες, έναν αγώνα προκειμένου να παραμείνουν οι γειτονιές, τα πάρκα και όλοι οι δημόσιοι χώροι ζωντανόι, ελεύθεροι και προσβάσιμοι σε όλες και όλους.

Ο Φιλοπάππου, ο Στρέφης, η Ακαδημία Πλάτωνος, το πάρκο Δρακόπουλου, το πάρκο Κύπρου και Πατησίων, η πλητεία Εξαρχείων όπως και κάθε δημόσιος χώρος δεν είναι εμπόρευμα, είναι όαση στην ασφυκτική ατμόσφαιρα της τσιμεντούπολης όπως άλλωστε αποδείχθηκε περίτρανα εν μέσω πανδημίας και lockdown. Όπως εκθές, έτσι και σήμερα και αύριο και κάτω από οποιοδήποτε επιβαλλόμενο καθεστώς έκτακτης ανάγκης, οφείλουμε να υπερασπιστούμε τον δημόσιο χαρακτήρα και την ελεύθερη πρόσβαση για όλες/όλους στους λόφους, τα πάρκα και τις πλητείες και να αντιτάξουμε τη συλλογική διαχείριση για τη φροντίδα και την προστασία τους.

Να πάρουμε τη τύχη των γειτονιών και της ζωής μας στα χέρια μας

Οι δημόσιοι χώροι και οι γειτονιές μας δεν αποτελούν ένα ξεχωριστό κομμάτι ούτε της πόλης ούτε και της καθημερινότητάς μας. Είναι ένα ακόμα πεδίο όπου εξελίσσεται η γενικευμένη επίθεση την οποία δεχόμαστε και βιώνουμε σε κάθε πτυχή της ζωής μας. Η υπεράσπιση τους δεν μπορεί να ιδωθεί ξεχωριστά από την υπεράσπιση των εργατικών και κοινωνικών κεκτημένων και της ίδιας μας της ζωής. Αποτελούν ένα ακόμα πεδίο αντιπαράθεσης και σύγκρουσης μεταξύ των κυβερνήσεων και των από τα κάτω.

Το τελευταίο χρονικό διάστημα βιώνουμε μια τεράστια, καθολική και συνεχή αύξηση του κόστους ζωής. Στις μειώσεις των μισθών και συντάξεων, στην υποχρηματοδότηση των δομών υγείας και παιδείας, στην αύξηση άμεσων και έμμεσων φόρων, στις απολύσεις, στην ανεργία. Σε όλα όσα η υπερδεκαετής κρίση μας άφησε, ήρθαν να προστεθούν όλα όσα αποτελούν μια νέα επίθεση ενάντια στις ανάγκες και στα συμφέροντα της τάξης μας. Η αύξηση του πληθωρισμού αποτελεί πολλαπλά περισσότερα από μια λεζάντα της τρέχουσας ειδησεογραφίας καθώς αφορά την ίδια την επιβίωση μας. Οι αυξήσεις των τιμών στα τρόφιμα και στα καύσιμα, στους λογαριασμούς του ηλεκτρικού ρεύματος και του φυσικού αερίου, συμβαδίζουν με τις ιδιωτικοποιήσεις, την επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα και την καταλήστευση του φυσικού και κοινωνικού πλούτου. Η αύξηση των ενοικίων και γενικά του κόστους εξασφάλισης στέγης είναι μια ακόμα ψηφίδα του παζλ που προσδιορίζει το εύρος της επίθεσης που δεχόμαστε από το κράτος και το κεφάλαιο. **Η μετατροπή των συνοικιών στις οποίες ζούμε σε τουριστικές ατραξιόν, ο εξευγενισμός (gentrification) των γειτονιών μας, η καταστροφή των δημόσιων χώρων, ο έλεγχος, η περίφραξη και η εμπορευματοποίησή τους είναι όπλα στα χέρια της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας.** Μέσα από τη πολυδιαφημισμένη «ανάπλασή» τους δημιουργούν στρατιές εκτοπισμένων και φτωχοποιημένων κατοίκων, αόρατων στο δημόσιο πεδίο, οι οποίοι είναι «ελεύθεροι» να κινούνται μόνο για να πάνε στη δουλειά και να παλεύουν για τα βασικά και αυτονόητα. Η πανδημία και ο πόλεμος στην Ουκρανία αποτελούν καταλύτες που επιτάχυναν και έβαλαν το λιθαράκι τους στην τρέχουσα κατάσταση, επιδεινώνοντας μια ήδη δυστοπική συνθήκη για τους φτωχοποιημένους/ες.

Τώρα περισσότερο από ποτέ είναι επίκαιρο το πρόταγμα «**Να πάρουμε τη ζωή μας, στα χέρια μας!**». **Με οδηγό την κοινωνική αυτοοργάνωση και γνώμονα την ταξική αλληλεγγύη** να αντισταθούμε στις πολιτικές του κράτους και να συντρίψουμε την καπιταλιστική αναδιάρθρωση που θα συνεχίσει να επηλαύνει όσο δεν συνειδητοποιούμε τη δύναμή μας. Ενάντια στη λογική της θεσμικής ανάθεσης, του κοινοβουλευτισμού, της εκλογικής «εκτόνωσης» και των επίδοξων «σωτήρων» που ζητούν τις ψήφους μας να προτάξουμε τη συλλογική πάλη των από τα κάτω! Ενάντια στις λογικές της ανάθεσης, της μοιρολατρίας και της υποταγής, συγκροτούμε εστίες αντίστασης στις γειτονιές μας, στα σχολεία, τα πανεπιστήμια, τους χώρους εργασίας. **Συμμετέχουμε στις διαδικασίες συλλογικοποίησης και αυτοοργάνωσης των από τα κάτω και πυκνώνουμε τις γραμμές του αγώνα για μια κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης, δικαιοσύνης και ελευθερίας.**

Να υπερασπιστούμε τους ελεύθερους χώρους, να υπερασπιστούμε τις γειτονιές μας, να υπερασπιστούμε τη ζωή μας.

ΛΟΦΟΣ ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ 2002-2022 είκοσι χρόνια αγώνας!

Οι λόφοι Φιλοπάππου (ο λόφος Μουσών, ο λόφος Νυμφών και ο λόφος της Πνύκας) είναι ένας κηρυγμένος αρχαιολογικός χώρος αλλά πάνω από όλα ήταν πάντα ένας ελεύθερος χώρος με σημαντικό οικοσύστημα, ένας χώρος περιπάτου και αναψυχής.

Με αφορμή τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 η ΕΑΧΑ Α.Ε. (Ανώνυμη Εταιρεία Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας) μαζί με το Υπουργείο Πολιτισμού και τον Δήμο της Αθήνας ανέλαβαν την ανάδειξη και ενοποίηση των 6 αρχαιολογικών χώρων της Αθήνας Ολυμπείο, Κλητύες Ακρόπολης, Λόφος Φιλοπάππου, Αρχαία Αγορά, Κεραμεικός και αποφάσισαν να περιφραχτούν και να δημιουργηθούν εγκαταστάσεις υγιεινής, πωλητήρια και περίπτερα έκδοσης εισιτηρίων. Το ενιαίο εισιτήριο εισόδου στους αρχαιολογικούς χώρους θα ήταν 12 ευρώ (πληροφορία από διαφημιστικό έντυπο της ΕΑΧΑ). Πριν από όλο αυτό πεζοδρομήθηκε η Αποστόλου Παύλου, η Διονυσίου Αρεοπαγίτου και το τμήμα της Ερμού από την πλατεία Αγίων Ασωμάτων έως την συμβολή της με την οδό Πειραιώς.

2002

Στις 13/6/2002 έγινε συναυλία-φιέστα της ΕΑΧΑ Α.Ε., για την διαφήμιση της ολοκλήρωσης των πεζοδρομήσεων και ταυτόχρονα η πρώτη συγκέντρωση διαμαρτυρίας κατοίκων των περιοχών μας.

Στις δημοτικές εκλογές στις 20/10/2002 εκλέγεται Δήμαρχος Αθηναίων η Ντόρα Μπακογιάννη. Μία βδομάδα μετά ξεκινά η τοποθέτηση κάγκελων μέσα στο δάσος κόβοντας δέντρα και «φυτεύοντας» μεταλλικές βάσεις, αλλά και περιμετρικά του λόφου κλείνοντας 16 εισόδους. Κλείνουν οι προσβάσεις στο ύψος του συνοικισμού των Αταθλητικών και οικοδομείται με τόνους τσιμέντου και σίδηρου μία μόνιμη έκθεση γλυπτικής στο λατομείο στη δυτική πλευρά του λόφου.

Σύντροφοι/ισες με αφίσα με τίτλο «ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ! Όλοι οι κάτοικοι πρέπει να εΞ- ΕΓΕΡΘΟΥΜΕ, κλείνουν με κάγκελα το λόφο του Φιλοπάππου, κόβουν δέντρα, ρίχνουν τσιμέντα!» καλούν σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας και Λαϊκή Συνέλευση την Κυριακή 3 Νοέμβρη 2002 στο σημείο που απέκλεισαν την πρόσβαση των κατοίκων.

Την Κυριακή 3/11/2002 πάνω από 500 κάτοικοι των περιοχών γύρω από το Φιλοπάππου αυτο-οργανωμένα με διαδικασίες άμεσης δημοκρατίας ΣΥΖΗΤΟΥΝ-ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ και ΔΡΟΥΝ. Ρίχνουν τα κάγκελα κατά μήκος του περιφερειακού και εισβάλλουν στο νταμάρι όπου θέλουν να εγκαταστήσουν μόνιμη έκθεση γλυπτικής και θέατρο τύπου Λυκαβηττού προξενώντας φθορές στο εργοτάξιο.

Το κείμενο της αφίσας έλεγε: «Στους κυβερνώντες εμείς οι κάτοικοι φαινόμαστε μικροί, ίσως γιατί μέχρι τώρα είμαστε γονατιστοί ή καθιστοί στους καναπέδες μας. Λοιπόν έφτασε η ώρα να εΞ - ΕΓΕΡΘΟΥΜΕ!». Εκείνη την Κυριακή 3 Νοέμβρη 2002 πραγματοποιείται η πρώτη ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ (η πρώτη στην Ελλάδα), οι κάτοικοι παίρνουν την τύχη των γειτονιών τους στα χέρια τους και ξεκινάει ένα ταξίδι που φτάνει μέχρι τις μέρες μας!

Την επόμενη Κυριακή στις 10/11/2002 η αποφασισμένη λαϊκή συνέλευση (συντομία λ.σ.) στο πάρκο Βουτιέ, δεν έγινε λόγω κακών καιρικών συνθηκών και στη θέση της το ΚΚΕ αποπειράθηκε να κάνει «δικιά» του λ.σ.-παρωδία προς έκπληξη των παρευρισκόμενων που αντέδρασαν ακυρώνοντας τα σχέδια καπελώματος.

Την Κυριακή 17/11/2002 στη λ.σ. συγκροτείται η «Ανοικτή Συντονιστική Επιτροπή της Λαϊκής Συνέλευσης Κατοίκων για το λόφο Φιλοπάππου» που θα ανανεώνεται και είναι ανοικτή στην καθεμία και τον καθένα.

Την Κυριακή 1η Δεκέμβρη 2002 η 3η λ.σ. στο πάρκο Βουτιέ αποφασίζει την 1η πορεία που διοργανώθηκε το βράδυ της Τρίτης 10 Δεκέμβρη 2002 με 0 βαθμούς στους δρόμους όπου εκεί προτοακουστήκη το σύνθημα «ΑΝ ΔΕΝ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ, ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ ΜΑΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ»

Την Παρασκευή 20/12/2002 συγκέντρωση διαμαρτυρίας στα δικαστήρια της πρώην Ευελπίδων όπου εκδικάζονται ασφαλιστικά μέτρα κατά της ΕΑΧΑ ΑΕ.

2003

Το Σάββατο 11/1/03 διοργανώνεται η 2η πορεία στους δρόμους του Κουκακίου (ΜΕΤΡΟ Ακρόπολη- πλατεία Κουκακίου).

Κυριακή 12/1/03 η 4η λ.σ. αποφασίζει περιήγηση και ξενάγηση στα έργα του λόφου όπου ακολούθησε ρίξιμο των εσωτερικών κάγκελων που κώρριζαν τα δέντρα από τα δέντρα, πίσω από τα κτίρια του Διόνυσου παρότι ήταν παρούσες δυνάμεις καταστολής.

Την Κυριακή 29/2/03 μία νέα λ.σ. στο παρκάκι της Ορλώφ αποφασίζει εκδηλώσεις για την τελευταία Κυριακή της Αποκριάς και την Καθαρή Δευτέρα.

Την Κυριακή 9/3/03 η «Συντονιστική Επιτροπή» πραγματοποίησε ολόημερο εκδηλώσεων με τη συμμετοχή συλλογικοτήτων υπεράσπισης ελεύθερων χώρων στην Αττική (Πεδίο Άρεως, ΚΥΤ Αργυρούπολης και Ηλιούπολης κλη), τη Μουσική Ομάδα 18Ανω, με δρώμενα με παραμύθια, συναυλία με το συγκρότημα «ΩΧΡΑ ΣΠΕΙΡΟΧΑΙΤΗ», δράσεις και συζητήσεις πίσω από την εκκλησία της Αγίας Σωτήρας.

Την **Καθαρή Δευτέρα 10/3/03** η «Συντονιστική Επιτροπή» πραγματοποιεί παρέμβαση στον λόφο απέναντι από την εκκλησία του Λουμπαρδιάρη και συναντά την Δήμαρχο Ντόρα Μπακογιάννη εν μέσω συνθημάτων «Εσείς που κυβερνάτε ακούστε το καλή! Ο Φιλοπάππου ανήκει στα παιδιά» και «Κάγκελα, Τσιμέντα, Ι.Χ.-Όχι στο λόφο Φυλακή», «Φράγκα, Τσιμέντο, Καταστολή-Αυτοί είναι οι Ολυμπιακοί». Λίγη ώρα μετά κόσμος από τις γειτονίες μας και όχι μόνο ρίχνει ξανά τα κάγκελα στον περιφερειακό του Φιλοπάππου από τη μεριά των Πετραλώνων και συγκρούεται με διμοιρία των ΜΑΤ η οποία τρέπεται σε άτακτη φυγή.

Το **Μάρτη του 2003** κυκλοφορεί Εφημερίδα τοίχου με τίτλο «Φιλοπάππου 3000 λέξεις για μια καλύτερη ζωή» και μπροσούρα με τίτλο «Τι συμβαίνει στο Φιλοπάππου».

Τετάρτη 25/6/03 διοργανώνεται ημερίδα για τον λόφο στην Εταιρεία Προστασίας Περιβάλλοντος στην Πλάκα.

Όλο το καλοκαίρι ο λόφος κινδύνεψε από συνολικά 17 εμπρησμούς. Οργανώθηκε περιφρούρηση και περιπολίες κατοίκων όλο το 24ωρο μετά από ανοιχτή συζήτηση- κάλεσμα που έγινε στις **8/7/03**, αποτρέποντας την ολοκληρωτική καταστροφή του.

Στα τέλη **Σεπτεμβρίου 2003** μία ομάδα κατοίκων γκρέμισε τα κάγκελα της περίφραξης σε όλη τη δυτική πλευρά του λόφου.

Στις **7-8-9 Νοέμβρη 2003** η συλλογικότητα «Παρέμβαση Κατοίκων Πετραλώνων- Θησείου-Κουκακίου» διοργάνωσε τριήμερο εκδηλώσεων αφιερωμένες στην «Πόλη Φυλακή». Την Κυριακή 9/11/03 στο νταμάρι από την πλευρά του Κουκακίου εκεί που σχεδιάζονταν να δημιουργηθεί θέατρο τύπου Λυκαβηττού 900 θέσεων, εμποδίστηκε η είσοδος στους κατοίκους της γειτονιάς από τις δυνάμεις καταστολής και με εντολή των αρχαιολόγων, αλλά το αυτοοργανωμένο γλέντι έγινε κανονικά με μπάντα κρουστών, χορούς από πολιτιστικό σύλλογο των Πετραλώνων και φαγοπότι παρά την έντονη και ασφυκτική παρουσία των πάνοπλων ΜΑΤ.

Στις **19/11/03** καταστρέφεται περίφραξη στον περιφερειακό δίπλα στο θέατρο της Δόρας Στράτου.

2004

Την **Παρασκευή 23/1/04** βγαίνει το ΦΕΚ για την επιβολή εισιτηρίου στον λόφο. Μέσα στη χρονιά έγιναν λ.σ. και συγκεντρώσεις ενάντια στην επιβολή εισιτηρίου και την εισαγωγή στο Χρηματιστήριο κομματιών του λόφου μεταξύ αυτών του Λουμπαρδιάρη και του Διόνυσου.

Την **Κυριακή 28/11/04** σε νέα λ.σ. που συμμετείχαν περισσότεροι από 100 κάτοικοι έγινε συζήτηση για τις καταπατήσεις στο περιβάλλοντα την εκκλησία και το αναπαυτήριο του Πικιώνη χώρο από ιδιώτες που νοικιάζαν την καφετέρια του Λουμπαρδιάρη. Στο τέλος της λ.σ. όλοι/ες μαζί «εισέβαλαν» στο καταπατημένο χώρο έστησαν τραπέζια, έφαγαν σπιτικά φαγητά και στο τέλος συμβολικά ξήλωσαν μέρος της υπάρχουσας μοκέτας που κάλυπτε το χώρο υπό το βλέμμα της αστυνομίας.

2005

Στις **3/4/05** καταστρέφεται περίφραξη.

Στις **2&8/4/2005** μετά από κάλεσμα της «Παρέμβασης Κατοίκων» κάτοικοι των Πετραλώνων, του Θησείου και του Βοτανικού με 2 λ.σ., 2 πορείες και μία κατάληψη στον ραδιοσταθμό 9,84 καταφέρνουν να απαλλοτριωθεί ο χώρος της παλιάς «Κορεάτικης Αγοράς» απέναντι από την Τεχνόπολη και να δημιουργηθεί πάρκο, για πρώτη φορά μεταπολεμικά στην Αθήνα.

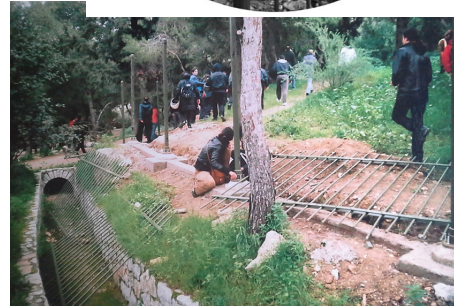
Την **Πέμπτη 14/4/05** διοργανώθηκε ημερίδα για τα έργα Ακροπόλεως και Φιλοπάππου. Επίσης μετά από κινητοποιήσεις των κατοίκων αποφάσισαν και έκλησε με μπάρα η διέλευση των οχημάτων επάνω στα λιθόστρωτα του Πικιώνη. Μέσα στη χρονιά έγιναν αναφορές στην πολεοδομία και τον Δήμο Αθηναίων για τις παρανομίες του Λουμπαρδιάρη και του Ζωναρς (εστιατόριο Διονύσου) που όπως είχε ομολογηθεί από αρχαιολόγους ήταν «θέμα κυβερνητικού ενδιαφέροντος».

Στις **12/6/05** έγινε λ.σ. στο λιθόστρωτο του Πικιώνη.

2006

Στις **2/3/06** καταστρέφεται περίφραξη στο Φιλοπάππου.

Στις **19/5/2006** την 2η μέρα του διημέρου της «Παρέμβασης Κατοίκων Πετραλώνων - Θησείου - Κουκακίου» για τους ελεύθερους χώρους μετά από πορεία στο Θησείο για τα τραπεζοκαθίσματα στους πεζόδρομους και αφού έγινε διαμαρτυρία για τις τοποθετήσεις κεραιών κινητής τηλεφωνίας πλήθος κατοίκων από τις περιοχές μας κατευθύνονται στο πάρκινγκ του εστιατορίου Διόνυσος και ξηλώνουν τοποθετημένες ταμπέλες που γράφουν παράνομα ότι ο χώρος του πάρκινγκ είναι ιδιωτικός.

Στις **17/12/06** έγινε λ.σ. για την περίφραξη της Πνύκας.

2007

Το τριήμερο **17-18-19/2/07** διοργανώθηκαν εκδηλώσεις για το ζωντάνεμα του καφενείου στο Λουμπαρδιάρη.

Στις **22/5/07** ξηλώθηκε η περίφραξη της Πνύκας.

Στις **31/5&1/6/07** έπεσε τμήμα της περίφραξης.

Το βράδυ του Σαββάτου **16/6/07** κάτοικοι και αλληλεγγυοί έριξαν κάγκελα περιμετρικά της Πνύκας.

Κυριακή 17/6/07 πραγματοποιείται λ.σ. και περιήγηση στην Πνύκα με παρουσία ΜΑΤ. Στον Λουμπαρδιάρη οι αρχαιολόγοι βιντεοσκοπούσαν την κινητοποίηση. Ο κόσμος φτάνοντας στον Διόνυσο αντιμετώπισε αλυσίδα ΜΑΤ αρχικά πάνω στο οδόστρωμα και όταν την πέρασαν, τα ΜΑΤ παρατάχθηκαν μπροστά στον Διόνυσο!

Στις **30/6/07** η Α' ΕΚΠΑ έκανε ξενάγηση στους λόφους και έσκισε ότι έντυπο και αφίσα υπήρχε της «Συντονιστικής Επιτροπής». Το απόγευμα της ίδιας μέρας καλέστηκε διαμαρτυρία στην έκθεση

βιβλίου στην Διονυσίου Αρεοπαγίου.

Στις **9 Οκτωβρίου 2007** ο γ.γ. του Υπουργείου πολιτισμού τότε ήταν ο γνωστός Χ. Ζαχόπουλος (Ελευθεροτυπία – 11/10/2007) χαρακτηρίζει τη Συντονιστική Επιτροπή καθώς και κάθε δραστήριο πολίτη της περιοχής μας: «λιούμπεν στοιχεία» που δεν σέβονται τίποτε, «άτομα του Νεάντερταλ» που δεν ξέρουν τι θα πει πολιτισμός, «ψευτοεπαναστάτες» που φορούν κουκούλες και καταστρέφουν περιφράξεις που έχουν πληρωθεί από τον Έλληνα φορολογούμενο.

Την **Κυριακή 21/10/07** έγινε κάλεσμα με email σε γείτονες και γειτόνισσες, δημοσιογράφους, σε κινήσεις κατοίκων, δημοτικές παρατάξεις, εργαζόμενους/ες και σωματεία του υπουργείου πολιτισμού (ΥΠΠΟ), αλλά και όλους τους αρμόδιους φορείς του ΥΠΠΟ. Φυσικά αντί αυτών ήλθαν τα ΜΑΤ και πλήθος κατοίκων των γύρω περιοχών. Η ξενάγηση ξεκίνησε από το εστιατόριο του Διόνυσου όπου η «Συντονιστική Επιτροπή της λ.σ.» ενημέρωσε εκτός των άλλων και για το αυθαίρετο πωλητήριο αρχαίων αντικειμένων που χτίστηκε πάνω σε ρωμαϊκό βοτσαλωτό δάπεδο και τα 13 στρέμματα από τα 700 των λόφων, που ανήκουν στον δήμο Αθηναίων, ο οποίος κάνει ότι δεν το γνωρίζει. Έδειξαν τα σημεία των εσωτερικών περιφράξεων που ξήλωναν δέντρα και έβαζαν βάσεις για κάγκελα, και φυσικά το 2003 οι κάτοικοι τα ξήλωσαν γιατί το μόνο που έκαναν ήταν να χωρίζουν τα δένδρα από τα δένδρα(!) Έγινε ενημέρωση για την εμπορευματοποίηση της Πνύκας και τα σχέδιά τους.

Στις **9/11/07** παραμονές λαϊκής συνέλευσης ξηλώθηκαν συρματοπλέγματα από την Πνύκα και καταστράφηκε η συρόμενη πόρτα της περίφραξης.

Την **Κυριακή 11/11/07** πραγματοποιείται λαϊκή συνέλευση στην οποία παρευρέθηκαν πάνω από 400 άτομα. Ο κόσμος συζητά - αποφασίζει και δρα καταστρέφοντας την περίφραξη της Πνύκας.

Στις **18/11/07** και στις **23/12/07** γίνονται δενδροφυτεύσεις στο νταμάρι της «γλυπτικής» και σε άλλα σημεία του λόφου εκεί που είχαν πάρει φωτιά το καλοκαίρι του 2003 από σπινθήρες των συνεργείων που ξανατοποθετούσαν τα κάγκελα.

Στις **21/12/07** αυτοκτονεί ο γ.γ. του Υπουργείου Πολιτισμού Χ. Ζαχόπουλος.

2008

Την **Κυριακή 3/2/08** διοργανώνεται δενδροφυτεύση στα καμένα σημεία του λόφου πάνω από τις προσφυγικές κατοικίες. Η αρχαιολόγος Λαζαρίδου ανέφερε

ότι «Η δενδροφυτεύση έγινε σε αδιατάρακτα ληπτά στρώματα επιχώσεων πάνω σε σημαντικά αρχαία λαξεύματα, τα οποία καταστρέφονται ήδη από το ριζικό σύστημα μεγάλου αριθμού υπαρχόντων δένδρων...» κάτι που ήταν τελείως ψευδές γιατί εκεί ήταν ο παλαιός προσφυγικός καταυλισμός και στο Αντάρτικο είχαν δοθεί πάρα πολλές μάχες.

Στις **3 και 10 Φλεβάρη 2008** γίνονται δενδροφυτεύσεις στο Νταμάρι του Κωσταντέλλου και στα δυτικά νταμάρια του λόφου.

Στις **5/2/08** ο Φιλοπάππου χαρακτηρίζεται ως οργανωμένος αρχαιολογικός χώρος.

Καθαρή Δευτέρα 10/3/2008 πραγματοποιείται παρέμβαση στον λόφο ενώ ο κόσμος θαυμάζει την πεσμένη περίφραξη της Πνύκας.

Την **Κυριακή 16/3/08** λ.σ. στο πάρκο Βουτιέ ενημερώνεται για τον οργανωμένο αρχαιολογικό χώρο με όλες τις συνέπειες που αυτό θα είχε για την χρήση του λόφου και αποφασίστηκε συνάντηση μετά

φαγτού στο Λουμπαρδιάρη στις 6/4/08 όπου η παρουσία των ΜΑΤ συμπλήρωνε «την συ-ντροφιά».

Το βράδυ της 3ης Απριλίου 2008 κόσμος από τις γειτονιές μας ρίχνει για ακόμα μια φορά την περιφραξη που έχει στηθεί στην είσοδο του λόφου στην αγία Σωτήρα (απέναντι από το πάρκο Βουτιέ) και καταστρέφει το φυλάκιο.

Τριήμερο με εκδηλώσεις και λ.σ. στις 30-31/5 και 1/6/08 όπου αποφασίστηκε η προσφυγή στο ΣΤΕ από κατοίκους κατά της υπουργικής απόφασης.

Την 1/9/08 άρχισε ανασκαφή με μπουλντόζες στη Πνύκα.

Στις 24/9/08 έγινε παρέμβαση ενημέρωση έξω από το νέο Μουσείο της Ακρόπολης.

Στις 28/10/08 απειλήθηκε με έξωση για αρχαιολογικές ανασκαφές το θέατρο της Δόρας Στράτου.

Την Κυριακή 30/11/08 λ.σ. συγκεντρώνει ξερά δέντρα μπροστά από την είσοδο των λιθο-στρωτων και ακολούθως ζηλώθηκαν οι προβολείς που παράνομα είχε βάλει ο παπάς του Αϊ Δημήτρη, στο καφενείο/μνημείο του Πικιώνη και οι οποίοι παρά την καταγγελία στην εφορεία νεότερων μνημείων και τους αρχαιολόγους παρέμειναν για μήνες εκεί.

Στις 2/12/08 η Εισαγγελία Πρωτοδικών κάλεσε μετά από μήνυση της Α' ΕΚΠΑ 3 μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής ως υπεύθυνους για τις δενδροφυτεύσεις στον λόφο.

Τον Δεκέμβρη του 2008 συντάσσεται από 6 επιστήμονες έκθεση για την κλιωρίδα του λόφου. Ταυτόχρονα η εξέγερση του Δεκέμβρη αφήνει τα σημάδια στους δρόμους των γειτονιών μας.

Στις 12/12/08 ο Διόνυσος διενεργεί εργασίες στο κτιριακό του συγκρότημα κρύβοντάς τις με χριστουγεννιάτικη κάλυψη στα τζάμια.

2009

Το Φλεβάρη 2009 κατατίθενται αναφορές των αρχαιολόγων στην αστυνομία για τις δενδρο-φυτεύσεις πάνω στα καμένα και σχηματίζεται δικογραφία για ενοχοποίηση 3 κατοίκων που ο ένας εξ αυτών απουσίαζε από τη δενδροφύτευση.

Μάρτιος 2009 αναφορές από τις υπεύθυνες αρχαιολόγους για βαν-δαλισμούς στους λόφους. Κάτι που δεν ήταν αλήθεια και με έγγραφο της αστυνομίας αποδείχτηκε ότι οι περιφραγμένοι, φυλασσομένοι, με ωράριο και εισιτήριο χώροι ευθύνης της Εφορίας Ακροπόλεως κινδυνεύουν πολύ περισσότερο από τον ανοικτό Φιλοπάππου.

Σάββατο 4 Απριλίου 2009 η Λαϊκή Συνέλευση Κατοίκων Πετραλών-Θησείου-Κουκακίου κατέλαβε το πρώην ΠΙΚΠΑ, στα Άνω Πετρά-λωνα, στη συνοικία των «πέτρινων». Η κατάληψη και η δημιουργία ενός ανοικτού κοινωνικού χώρου στις γειτονιές μας αποτέλεσε προϊόν προεργασίας στις λαϊκές συνελεύσεις που έλαβαν χώρα τους δύο προηγούμενους μήνες στις γειτονιές μας.

Στις 30/4/2009 σε μεγάλη συγκέντρωση στο Δημαρχείο της Αθήνας οι κάτοικοι μετέφεραν ξερά δένδρα από το λόφο για να αναδείξουν την εγκατάλειψη και την αδιαφορία του Δήμου Αθηναίων.

Τον Ιούλιο του 2009 οι αρχαιολόγοι φέρνουν μπουλντόζες για ανασκαφές μέσα στο χώρο της Πνύκας ξεριζώνοντας και απομακρύνοντας φυτά χαμηλής βλάστησης, τα οποία αναζωογονούν το χώμα και βοηθούν τα δένδρα να μη ξεραθούν.

Την Κυριακή 18/10/2009 γίνεται λ.σ.. Αφορμή οι μνηύσεις που κατέθεσε ο προϊστάμενος της Α' ΕΠΚΑ Αλέξανδρος Μάντης, στοχοποιώντας επτά από τους κατοίκους που αγωνίζονται για την προάσπιση του ελεύθερου χαρακτήρα του λόφου. Μετά από συζήτηση η λ.σ. αποφάσισε και απομάκρυνε επικίνδυνα τοποθετημένες τζαμαρίες από την παλιά καφετέρια του Λουμπαρδιάρη, δίπλα στα κοντέινερ των αρχαιολόγων.

Τα ξημερώματα της Παρασκευής 20/11/2009 δέχθηκε εμπρηστική επίθεση η πολυκατοικία στην οποία διαμένουν ο αείμνηστος αγωνιστής Γιάννης Γιαννατσής και η οικογένειά του. Παρ' όλο που η φωτιά κατασβήστηκε έγκαιρα, εν τούτοις κινδύνευσαν πολύ σοβαρά ανθρώπινες ζωές από τις αναθυ-μιάσεις. Ο Γιάννης ήταν γνωστός από τις κοινωνικές του δράσεις απέναντι σε συμφέροντα ιδιωτών και τις αυθαιρεσίες του δημοσίου. Η εμπρηστική επίθεση συνέβη αμέσως μετά τις δράσεις των κατοίκων των Πετραλώνων ενάντια στην ασύδοτη επέκταση και κατάληψη δημοσίων χώρων (πεζοδρόμια, οδο-στρώματα) από τραπεζοκαθίσματα. Ο στόχος της επίθεσης ήταν να εκφοβίσουν όλους όσους πιστεύ-ουν ότι δεν πρέπει να αποφασίζουν οι άλλοι για τις ζωές μας.

3 μέρες
στο
Φιλοπάππου

30-31 Μαΐου & 1 Ιουνίου
στο **Λουμπαρδιάρη**
(στο αναπαυτήριο του Πικιώνη)

Παρασκευή 3η
συζήτηση: "Φιλοπάππου ένα φυσικό περιβάλλον στην καρδιά της πόλης"

Σάββατο 3η
περίπατος-συζήτηση στα έργα του Πικιώνη
συζήτηση: "δημόσιο χώρο-έλεγχος και αντιστάσεις"
πρόβλη: "A TORNALLOM σημαίνει αθήπλεγγυή"
ο αγώνας των κατοίκων στη Βαλένθια ενάντια στην "ανάπτυξη"

Κυριακή 3η
δράση για μικρά παιδιά
λαϊκή συνέλευση για την καταργησιμότητα της πράξης της υπολογιστικής απόφασης που θέλει κλείσει το λόφο, λειτουργία του καφενείου του Πικιώνη, δημιουργία ομάδων πυρασφάλειας και συνέχιση των δράσεων αυτοοργανωμένου γλεντιού

Λαϊκή Συνέλευση
κατοίκων
για τους λόφους
Φιλοπάππου

Όλο το τριήμερο θα λειτουργεί αυτοοργανωμένα το καφενείο του Πικιώνη

2010

Τον **Γενάρη του 2010** δώδεκα κάτοικοι προσφεύγουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας ενάντια στην απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού που κηρύσσει τους λόφους Οργανωμένο Αρχαιολογικό Χώρο και επιβάλλει ωράριο λειτουργίας. Ο Εισηγητής προτείνει την ακύρωση του ωραρίου πρόσβασης καθώς το βρίσκει μέτρο αντισυνταγματικό, εις βάρος των κατοίκων και μη εναρμονισμένο με τις πραγματικές ανάγκες προστασίας που έχουν οι λόφοι.

Τους επόμενους μήνες οι κάτοικοι αντιδρούν στην κυκλοφορία αυτοκινήτων στο λιθόστρωτο-μνημείο του Πικιώνη, την καταστροφή του και τη μετατροπή του σε πάρκινγκ μέσα σε έναν ελεύθερο δημόσιο χώρο.

Το **Μάη 2010** βγαίνει κείμενο στήριξης υπέρ των 3 κατοίκων και ενάντια στις διώξεις για τις δενδροφυτεύσεις στο Φιλοπάππου.

Στις **17/5/2010** έγινε η ημερίδα για την ενσωμάτωση των αρχαιολογικών χώρων στις πόλεις.

Την **Κυριακή 17/10/2010** καλείται συγκέντρωση υπεράσπισης για την δίκη των 3 κατοίκων που γίνεται στα δικαστήρια της Ευελπίδων στις **20/10/2010**

Στις **26&27/11/2010** γίνεται στο ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ στη Σχολή Αρχιτεκτόνων και στο διατμηματικό πρόγραμμα μεταπτυχιακών σπουδών διημερίδα για την προστασία των μνημείων όπου αρχιτέκτονες διατυπώνουν θέσεις για τους λόφους Φιλοπάππου και οι κάτοικοι οι οποίοι με κινηματικά και θεσμικά μέσα αγωνίζονται παρεμβαίνουν διατυπώνοντας την άποψη ότι οι λόφοι πρέπει να είναι προσβάσιμοι όλο το 24ωρο.

2011

Την **Κυριακή 23/1/2011**, κάτοικοι των κοντινών περιοχών συναντήθηκαν στον Λουμπαρδιάρη. Μαζί τους παρευρέθηκαν η Αγνή και Ντόρα Πικιώνη κόρη και εγγονή του αρχιτέκτονα. Στην αρχή έγινε η προγραμματισμένη καθαριότητα, στην οποία συμμετείχαν δεκάδες πολίτες. Ακολούθησε εκτεταμένη ενημέρωση -που πήρε τη μορφή συνέλευσης- για το θέμα του καφενείου. Στο χώρο υπήρχε επίσης συλλογική κουζίνα με μεζέδες, κρασί και γλυκά, βιβλία από την εργογραφία του Δ. Πικιώνη και άλλα με ιστορικό και αρχιτεκτονικό περιεχόμενο για την περιοχή και την Αθήνα, καθώς και πολλά ενημερωτικά ταμπλό από τους αγώνες των κατοίκων της περιοχής για έναν ανοικτό και πράσινο Φιλοπάππου και για ένα ζωντανό καφενείο ταιριαστό με τον τόπο και την έμπνευση του δημιουργού του.

2012

Στις **16/2/2012** τρεις γείτονές μας που αγωνίστηκαν για την υπεράσπιση της ελεύθερης πρόσβασης των στο λόφο, δικάζονται με την κατηγορία ότι με πειθώ και φορτικότητα υποκινούσαν τις λαϊκές συνελεύσεις να ρίξουν την περίφραξη του λόφου.

Απρίλη 2012 μετά από 8 χρόνια, 2 δίκες, δύο αυτοψίες της Πολεοδομίας, καμιά 50αριά αιτήσεις σε όλες τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες, μία γνωμάτευση του Συνηγόρου του Πολίτη, μία γνωμάτευση του Σώματος Ελεγκτών Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης και δυο εισαγγελικές παραγγελίες έγινε το θαύμα: η Πολεοδομία διαπίστωσε οριστικά ότι στο Διόνυσο υπάρχουν 430τμ αυθαίρετων επεκτάσεων από τα οποία 126 είναι υπόγεια, δηλαδή παράνομη ανασκαφή!!!

2013

Την **Πέμπτη 16/5/2013** γίνεται η δίκη 3 κατοίκων για «ηθική αυτουργία» για την καταστροφή κάγκελων. Διαχρονικά και αόριστα και χωρίς κανένα στοιχείο αποδίδονται κατηγορίες σε συγκεκριμένα άτομα για δράση λαϊκών συνελεύσεων και αντιστάσεων. Η δίκη κράτησε 2 μέρες και κατέληξε σε καταδίκη τους σε 10 μήνες φυλάκιση με αναστολή επειδή, κατά το κατηγορητήριο, παρακινούσαν «με πειθώ και φορτικότητα» άλλους να ρίξουν τα κάγκελα που θα περιόριζαν την πρόσβαση στον λόφο. Το αποτέλεσμα της δίκης είναι ανεξάρτητο από ό,τι έγινε στην ακροαματική διαδικασία. Έτσι δημιουργείται νομολογία για να καταδικάζεται ως ηθικός αυτουργός οποιοσδήποτε εκφέρει διαφορετική γνώμη από αυτή που είναι αρεστή στο κράτος.

Στις **16/6/2013** μία νέα λ.σ. συζητά για την καταδίκη των κατοίκων, για την νέα δίκη στις 21/6 και για τις εξελίξεις με το θέμα των αυθαίρετων του Διονύσου και το ξεπούλημα της Δημόσιας περιουσίας μέσω ΤΑΙΠΕΔ. Επίσης έγινε ενημέρωση για τις επιτυχίες του κινήματος κατοίκων.

Την **Παρασκευή 21/6/2013** έγινε και η δίκη για τις δενδροφυτεύσεις στο Λόφο Φιλοπάππου που κατέληξε σε ΑΘΩΩΣΗ των τριών κατοίκων που είχε μηνύσει η Εφορεία Ακροπόλεως για δενδροφυτεύσεις. Οι κάτοικοι κατηγορούνταν ότι φύτεψαν ανοίγοντας τρύπες βάθους 20 εκατοστών! και έτσι διατάρaxαν το αδιατάρακτον αιώνων στην νότια και δυτική πλευρά του Λόφου.

2015

Την **Πέμπτη 22/1/2015** οι αρχαιολόγοι που εργάζονται στον λόφο επιχειρήσαν να τοποθετήσουν νέα εσωτερική περίφραξη στην Πνύκα, δίπλα από την κοντεϊνερπούλη, μια περίφραξη που θα χώριζε τον αρχαιολογικό χώρο από τον... αρχαιολογικό χώρο! Κάτοικοι αντέδρασαν και σταμάτησαν αυτή την αυθαιρεσία.

19 και 20 ΜΑΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΩΡΑ: 7μμ
ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Οι αγώνες των κατοίκων για την υπεράσπιση των δημόσιων χώρων. Εμπειρίες από τις κινητοποιήσεις για Φιλοπάππου-Κορεατική Αγορά -Σεράφειο(κολυμβητήριο).
Συναντιόμαστε και Συνεχίζουμε
ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΧΩΡΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ ΔΙΗΜΕΡΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΣΑΒΒΑΤΟ ΩΡΑ: 11.30πμ
ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΥΖΗΤΑΜΕ
για τραπεζοκαθίσματα-πεζόδρομο -κεραίες κινητής τηλεφωνίας.
ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ
για τα προβλήματα της περιοχής του Θεσσαίου.
ΔΡΟΥΜΕ...
ΑΛΣΟΣ ΘΗΣΕΙΟΥ
ΔΙΠΛΑ ΣΤΟ ΣΤΑΘΜΟ ΤΟΥ ΗΣΑΠ
"ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΚΑΤΟΙΚΩΝ Πετραλώνων - Θεσσαίου - Φιλοπάππου - Κουκακίου"

περιφράζουν τον ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ

Από την Τρίτη 20 Νοεμβρίου 2018 επιχειρούν να στήσουν περιφράξη στο εσωτερικό του λόφου και να κλείσουν την Πνύκα. Από την πρώτη στιγμή κάτοικοι παρεμποδίζουν την επιχειρούμενη περίφραξη με κάθε μέσο, η οποία φυλάσσεται από το εικαστήρα. Το μόνο τελεφεμένο στο λόφο είναι ότι δεν υπάρχει περιφράξη.

Αγωνιζόμαστε για έναν Ελεύθερο Ανοιχτό και Ζωντανό Φιλοπάππου
μακριά από οποιαδήποτε οικονομική εκμετάλλευση
χωρίς κάγκελα, μαγαζιά και εισιτήρια

Ο λόφος του Φιλοπάππου είναι μία ελεύθερη έκταση 700 στρεμμάτων στην καρδιά της Αθήνας. Έχει πολυδιάστατο χαρακτήρα, είναι κρηγυμμένος αρχαιολογικός χώρος, αλλά πάνω απ' όλα ήταν πάντα ένας ελεύθερος χώρος με σημαντικό οικιστικό, ένας χώρος περιήγησης και αναψυχής. Από τον ελεύθερο δημόσιο χώρο με αποσπασματικά διακρίσματα και προστατεύουν οι κάτοικοι, όταν η Ανώνυμη Εταιρεία Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων Αθήνας (ΕΑΧΑ ΑΕ), το Υπουργείο Πολιτισμού αλλά και ο Δήμος της Αθήνας, θέλουν να περιφράξουν με κάγκελα, να επιβάλλουν εισιτήρια, να ανοίξουν δρόμους και να τον εμπορευματοποιήσουν με υπαίθριες εκθέσεις γλυπτικής, θέατρα τύπου Λυκαβηττού, αναψυκτήρια και μαγαζιά. Οι κάτοικοι από το 2002 ανέπτυξαν ένα πολυόροφο και μετέωλο κίνημα το οποίο μέσα από λαϊκές συνελεύσεις, πορείες, διαμαρτυρίες, εκδηλώσεις, δενδροφυτεύσεις, ριζίμο κάγκελων και έμπρακτη αμφισβήτηση των καταστροφικών επεμβάσεων κατάφερε να μείνει ο λόφος προσβάσιμος για όλο το εικαστήρα χωρίς περιφράξεις και άλλα είδη εμπορική εκμετάλλευση.

ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΗ
Λιθόστρωτο του Λουμπαρδιάρη, 11πμ

Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων Πετραλώνων-Θησείου-Κουκακίου

κωδ. Κτηματ. βρα. αναζήτησης στην κατάληξη πρώην Π.Κ.Π.Α. Τηλεφων. και Αποστολ. Α. Πετραλώνων-Θησείου-Κουκακίου

διαχωρισμό του έργου του Πικιώνη με επιλεκτική συντήρηση. Ακόμα και τα έργα τα οποία αποτελούν πάγια αιτήματα του κινήματος για την προστασία του λόφου, όπως η άρδευση και η πυροπροστασία, δεν θα υλοποιηθούν με γνώμονα την φροντίδα του, αλλά στη βάση της μεγιστοποίησης των κερδών της τουριστικής βιομηχανίας.

Την Κυριακή 5 Δεκεμβρίου 2021 καλείται λαϊκή συνέλευση. Πραγματοποιείται ενημέρωση για τα επιχειρηματικά σχέδια κρατικά και ιδιωτικά που προωθούν την απαξίωση, τον έλεγχο, την ιδιωτικοποίηση, την τιμωροποίηση και την εμπορευματοποίηση του λόφου και ακολουθεί συζήτηση. Οι κάτοικοι για ακόμα μια φορά κατέστησαν σαφές ότι δε θα ανεχτούν καμία παρέμβαση που στόχο έχει την εμπορευματοποίηση του Λόφου.

Την **Κυριακή 2 Δεκεμβρίου** πραγματοποιήθηκε στο λιθόστρωτο του Λουμπαρδιάρη Λαϊκή Συνέλευση ενάντια στην επιχειρούμενη περίφραξη της Πνύκας και την επιβολή εισιτηρίου. Από το πρωί υπήρξε έντονη παρουσία της αστυνομίας, η οποία ήταν προκλητική και προσπάθησε να τρομοκρατήσει τους πρώτους κατοίκους που έφθασαν στο λιθόστρωτο του Λουμπαρδιάρη. Στη Λαϊκή Συνέλευση συμμετείχαν πάνω από 200 άτομα και παρόλο το κρύο διήρκεσε πάνω από δύο ώρες. Μετά το τέλος της Συνέλευσης ακολούθησε περιήγηση στην Πνύκα καθώς και δράσεις ενάντια στην επιχειρούμενη περίφραξη και τις αυθαίρετες κατασκευές πίσω από τον Λουμπαρδιάρη.

Οι κάτοικοι ματαίωσαν τα σχέδια της Αρχαιολογικής υπηρεσίας και του Υπουργείου Πολιτισμού για περίφραξη στο εσωτερικό του Λόφου και την Πνύκα με το πρόσχημα της «ασφάλειας» μας, κάνοντας σαφές για μία ακόμα φορά ότι το μόνο τελεφεμένο στο λόφο είναι ότι δεν υπάρχει περίφραξη.

2019

Την Κυριακή 17 Φλεβάρη 2019 πραγματοποιήθηκε συζήτηση διαμαρτυρίας έξω από τα γραφεία της αρχαιολογικής υπηρεσίας για το πράσινο στον λόφο Φιλοπάππου.

Την Κυριακή 3/3/2019 σε ανακοινωμένη από την Συντονιστική Επιτροπή δενδροφυτεύση, ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις (ΔΙΑΣ, ΜΑΤ, μπάτσοι και ασφαλίτες) είχαν αποκλείσει την είσοδο στην Ορλώφ και Μουσών και απαγόρευαν στον κόσμο να εισέλθει στον λόφο ανακοινώνοντας ότι «κανείς δε θα δενδροφυτεύσει και απαγορεύονται οι τσάπες και οι τσουγκράνες». Παρά τις απαγορεύσεις οι κάτοικοι από τις γύρω περιοχές σταθήκαν συλλογικά και έσπασαν την απαγόρευση και την τρομοκρατία στην πράξη.

2020

Τον Μάρτη του 2020, ψηφίζεται η ίδρυση της «Εθνικός Κήπος και Μητροπολιτικό Πράσινο ΑΕ» που θα λειτουργεί με κανόνες ιδιωτικής εταιρείας, θα διαχειρίζεται τον Εθνικό Κήπο και τον Φιλοπάππου.

Την Κυριακή 15 Μάρτη πρώτες μέρες του lockdown μετά από κάλεσμα της Ανοιχτής Συνέλευσης Κατοίκων Πετραλώνων-Θησείου-Κουκακίου πραγματοποιήθηκε μια πρώτη λαϊκή συνέλευση για το ζήτημα της ιδιωτικοποίησης του λόφου Φιλοπάππου και του Εθνικού κήπου. Η συνέλευση στην οποία συμμετείχαν πάνω από 150 άτομα διαμήνυσε σε όλους τους τόνους, ότι όπως εκθές, έτσι και σήμερα και αύριο και κάτω από οποιοδήποτε επιβαλλόμενο καθεστώς έκτακτης ανάγκης ο λόφος δεν ιδιωτικοποιείται, δεν εμπορευματοποιείται, δεν περιφράσσεται.

Όλο το διάστημα από τον Μάρτιο του 2020 και εν μέσω lockdown η Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων Πετραλώνων-Θησείου-Κουκακίου πραγματοποιεί παρεμβάσεις στις γειτονίες μας και μαζί και με άλλες/άλλους κατοίκους των περιοχών γύρω από τον λόφο, γίνονται ανά τακτά χρονικά διαστήματα περιηγήσεις μέσα στο Φιλοπάππου, μάζεμα σκουπιδιών, συζητήσεις με κόσμο που κάνει βόλτα ή αράζει στο λόφο, σε μια προσπάθεια να κατανοήσει ο κόσμος ότι η φροντίδα των ελεύθερων χώρων είναι και δική μας υπόθεση.

2021

Τον Νοέμβρη του 2021 το υπουργείο Πολιτισμού και ο Δήμος Αθηναίων ανακοίνωσαν ότι προχωρούν στην υλοποίηση των σχεδιασμών τους για την εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση του λόφου Φιλοπάππου. Τα σχέδιά τους περιλαμβάνουν αύξηση του ελέγχου, αναθέσεις έργων σε ιδιωτικές εταιρείες, τοποθέτηση security, εγκατάσταση μεγάλης κλίμακας και έντασης δικτύου φωτισμού που θα λειτουργήσει καταστροφικά για τον βιότοπο,

2022

Τον Ιούνιο του 2022 κάτοικοι βρέθηκαν ξανά στο Λόφο για να τον φροντίσουν και να τον προστατέψουν μαζεύοντας 15 μεγάλες σακούλες σκουπιδιών όταν αντιληφθήκαν ότι στο μεγάλο νταμάρι υπήρχε σωρό από σκουπίδια και δύο εστίες φωτιάς, σε μια περίοδο που οι πυρκαγιές αποτελούσαν καθημερινό φαινόμενο, που η πυροπροστασία στον Φιλοπάππου ήταν και είναι ανύπαρκτη σε αντίθεση με την αστυνομοκρατία και τις μπαταικές μηχανές που τριγυρνάνε συνεχώς μέσα στα πλακόστρωτα και τα αρχαία. Στο τέλος του Ιουνίου 2022 ξανανέβηκαν για να υπερασπιστούν το Λόφο από τυχόν βλαπτικές παρεμβάσεις και τιμωρώματα, όταν η τεχνική εταιρεία LM Constraction μετά από ανάθεση του Δήμου Αθηναίων πραγματοποιούσε εργασίες από το λιθόστρωτο του Λουμπαρδιάρη μέχρι το μεγάλο νταμάρι στον πλατύ χωματόδρομο.

Στις 18 Οκτώβρη 2022 τοποθετείται ταμπέλα του Δήμου Αθηναίων στο χώρο του πάρκου Βουτιέ απέναντι από το θέατρο της Δόρας Στράτου που ανακοινώνει την ανάπλησή του με χλοοτάπητες, χωμάτινα σταθεροποιημένα δάπεδα, κλαδεύσεις, ξερίζωμα ελιών κλπ. Ένα πάρκο που το 1976, όταν αποφασίστηκε αναγκαστική απαλλοτρίωση για να γίνει πάρκινγκ για των τουριστικών πούλμαν κερδήθηκε χάρη στις δυναμικές κινητοποιήσεις των κατοίκων και τις συγκρούσεις με την αστυνομία.

Έχει σημασία να γνωρίζουμε πως θα ήταν ο λόφος σύμφωνα με τα σχέδιά τους, αν δεν υπήρχε το κίνημα των κατοίκων:

- Όλη η νότια πλευρά προς το Κουκάκι θα είχε αποκλειστεί με εσωτερικό φράχτη για το θέατρο 900 κοσίων θέσεων και την έκθεση Γλυπτικής που θα δίνονταν σε ιδιώτη επιχειρηματία.
- Ο λόφος θα είχε περιφραχθεί και θα εντάσσονταν στο ενιαίο εισιτήριο της Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων.
- Ο Διόνυσος θα επεκτεινόταν πέρα από τα ήδη αυθαίρετα 600 τμ ανεξέλεγκτα στην πλάγια.
- Θα συνέχιζονταν ακόμα τα πάρτυ στην καταπατημένη Πνύκα από συμφέροντα της "Μεγάλης Βρετανίας".
- Τα αυτοκίνητα θα εξακολουθούσαν να μπαίνουν ελεύθερα, γι' αυτές τις παράνομες και καταστροφικές δραστηριότητες.
- Το πράσινο του λόφου, που ήδη έχει μεγάλα προβλήματα, θα ήταν έρμαιο 2-3 αρχαιολόγων που θεωρούν ότι κακώς φυτεύτηκε ο λόφος.
- Τα ποδήλατα, τα κατοικίδια, τα πικ-νικ, η Καθαρά Δευτέρα, όλα θα απαγορεύονταν με το καθεστώς του οργανωμένου αρχαιολογικού χώρου.

Πληροφορίες από εφημερίδες «Παρέμβαση στις γειτονιές μας», «Ρεπορτάζ Πετραλώνων - Θησείου».

Ιστότοποι: <http://filopappou.blogspot.com/> - <https://laikisineleusipetalona.espiblogs.net> - <https://parevasi2007.wordpress.com/> - <https://askpthk.espiblogs.net/>

*Όπως εκθές,
έτσι και σήμερα και αύριο
και κάτω από οποιοδήποτε
επιβαλλόμενο καθεστώς
έκτακτης ανάγκης
να υπερασπιστούμε
τον λόφο Φιλοπάππου
και όλους
τους ελεύθερους χώρους
και να μην επιτρέψουμε
την ιδιωτικοποίηση,
την εμπορευματοποίηση
και την περίφραξή τους.*

2002...2022 ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ

είκοσι χρόνια αγώνας για να παραμείνει ανοιχτός και ζωντανός
και όχι τσιφλίκι για τη βιομηχανία του τουρισμού, των κρατικών σχεδιασμών
και των επιχειρηματικών συμφερόντων.

**Να υπερασπιστούμε τους ελεύθερους χώρους!
Να μην επιτρέψουμε την καταστροφή, την ιδιωτικοποίηση,
την εμπορευματοποίηση και την περίφραξή τους.**

Οι κάτοικοι από τον Νοέμβριο του 2002 ανέπτυξαν ένα πολυμορφο και μοιάζο κίνημα για την υπεράσπιση του λόφου Φιλοπάππου. Μέσα από λαϊκές συνελεύσεις, πορείες, διαμαρτυρίες, ημερίδες, δενδροφυτεύσεις, ριζοσπάσεις και εμπορική αφανιστική των καταστροφικών επεμβάσεων κατέφεραν να μείνουν προσβάσιμος για όλο το εκκοσμημένο χωρίς περιφράξεις και άλλου είδους εμπορική εκμετάλλευση. Οι δημόσιοι χώροι αποτέλεσαν και συνεχίζουν να αποτελούν ένα πεδίο όπου συγκρούονται τα σχέδια κράτους και επιχειρηματιών με τις επιθυμίες και τις ανάγκες της κοινωνίας. Το ίδιο συμβαίνει με τον λόφο Φιλοπάππου, τον λόφο του Στρέφη, την Ακαδημία Πλάτωνος, το πάρκο Δροσολοφίου, το πάρκο Κύπρου και Πατσίλων, την ηλιετή Εσπερίων και τους δημόσιους χώρους σε όλη την πόλη. Οι δημόσιοι χώροι βρίσκονται σε ποσορεία. Τα επιχειρηματικά σχέδια, κρατικά και ιδιωτικά, προωθούν σε πρώτο χρόνο την απόδοση και σε δεύτερο χρόνο την ελεγχόμενη ιδιωτικοποίηση, την τσιφλική και την εμπορευματοποίησή τους. Οι δημόσιοι χώροι δεν είναι εμπόρευμα, είναι οδούς στην ασφαλιστική αμύδα της ταμειακής κρίσης, όπως αποδείχτηκε περίτρανα εν μέσω πανδημίας και lockdown.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Σάββατο 5 Νοεμβρίου, 7μμ
στην κατάληψη πρώην ΠΙΚΠΑ
Τιμοδήμου και Αντωνιάδου, Άνω Πετράλωνα

Συζήτηση: Ο αγώνας για την υπεράσπιση των δημόσιων χώρων και των γειτονιών μας ενάντια στην τσιφλική, την κατάληψη, την αθέτηση των εννοιών, την εκδίωξη των κατοίκων, τα κρατικά και επιχειρηματικά σχέδια, μετά συμμετοχή της Συνέλευσης Ενάντια στον Εκβιασμό του Ενοικίου και της Ανοικτής Συνέλευσης Υπεράσπισης του Λόφου Στρέφη.

Θα ακολουθήσει bar οικονομικής ενόχλησης
της Αυτοοργανωμένης Δομής Αλληλέγγυης
Συλλογής-Προσφοράς ειδικών πρώτης ανάγκης Ησαυλάτη

Ανοικτή Συνέλευση Κατοίκων Πετραλώνων-Θησείου-Κουκακίου
κάθε Κυριακή 6μμ στην κατάληψη πρώην ΠΙΚΠΑ, Τιμοδήμου και Αντωνιάδου, Άνω Πετράλωνα, askrthk.espinblogs.net

*Το έντυπο που κρατάτε στα χέρια σας
εκδόθηκε από την Ανοικτή Συνέλευση
Κατοίκων Πετραλώνων-Θησείου-Κουκακίου
τον Νοέμβριο του 2022 με αφορμή τη
συμπλήρωση των είκοσι χρόνων από την
πρώτη λαϊκή συνέλευση για την προστασία
και υπεράσπιση του λόφου Φιλοπάππου στις
3 Νοεμβρίου 2002.*

Ανοικτή Συνέλευση Κατοίκων Πετραλώνων-Θησείου-Κουκακίου
κάθε Κυριακή 6μμ στην κατάληψη πρώην ΠΙΚΠΑ, Τιμοδήμου και Αντωνιάδου, Άνω Πετράλωνα, askrthk.espinblogs.net